

Mazluma Sahip Çıkma

(Şûra Sûresi, 42/39) **وَإِذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ**

Muhterem Müslümanlar! Hutbemiz, toplumsal bir sorumluluk olan **Mazluma Sahip Çıkma** hakkındadır. Yeryüzünde adaleti tesis için gönderilen peygamberlerin hayatı, zalimlere karşı verdikleri çetin mücadeleler ve mazlumlara sahip çıkmanın örnekleriyle doludur. Onlar, hakkı tebliğ etmenin yanında haksızlığa uğrayan kimselerin de daima müdafileri olmuşlardır.

Hz. Nuh ve Hz. İbrahim, en büyük zulüm olan şirk ve onun despot temsilcilerinden kaynaklanan, haksızlıklara karşı büyük bir mücadele vermiş; **Hz. Musa ve Harun**, Firavun tarafından köleleştirilen ve her çeşit zulme maruz bırakılan İsrailoğullarını kurtarmak için görevlendirilmiş, **Hz. Şuayb**, insanların hem imanlarına hem de mallarına kastedip çöken çeteleri ıslah için büyük çabalar harcamıştır.

Peygamber Efendimize gelince **O**, nübüvvetten önce bile, haksızlığa maruz kalan ve zulme uğrayan **mazlumun**, mağduriyetiyle baş başa bırakılmayacağına dair yapılan, “**Hilfu’l-Fudûl**” yani; “**Erdemliler Topluluğu**” adlı antlaşmaya gönüllü olarak katılmıştır. Sonra da bu üyeliği, vadiler dolusu kızıl tüylü deve sürüsü ile dahi değişmeyeceğini ve her zaman mazlumun

yanında yer alacağını beyan etmiş, **mazluma yardım etmeyi bir vazife olarak ümmetine miras bırakmıştır**. Bir gün Hz. Ebu Bekir minbere çıkar ve: “Ey insanlar! **“Siz doğru yolda olduktan sonra sapıtan kimse size zarar veremez...”** (Maide.105). ayetini yanlış yorumluyorsunuz. Oysa ben Allah Resûlü’nün şöyle buyurduğunu işittim: “Şüphesiz ki insanlar zalimi görüp de onun zulmüne **engel olmazlarsa, Allah’ın kendi katından göndereceği azap, hepsini içine alır.**” der.

Buharî, Mezâlim 4 (2444). Şahsî endişe, korku, duyarsızlık ve ihmalden kaynaklanan, zulme sessizliğin, iyi-kötü ayırmaksızın bütün bir toplumun cezalandırılmasını netice vereceğini haber verir ve toplumsal sorumluluğu hatırlatır.

Mazluma Yardımı Teşvik ve Bir Uyarı!

Aslında dünya hayatında ağır imtihanlara maruz kalan **sadece mazlumlar** değil, çevresinde bulunan **herkestir**. Mazlumun dışındakilerin imtihanı **“zulme karşı durup durmama ve mazluma yardım edip etmeme”** imtihanıdır. Bunun içindir ki Allah Resûlü “...Kim bir müminin dünyaya ait bir sıkıntısını giderirse Allah da kıyamet günü, onun yaşayacağı sıkıntılarında bir sıkıntısını giderir...” buyurarak *Müslim, Birr 15 (2580)* Müslümanı, maddi-manevi sıkıntısı olan kimselerin yardımına davet ve teşvik etmiştir. Bu husustaki bir başka hadislerinde ise mazlumun yardımına koşanlara şu

müjdeyi vermiştir: “...Kim bir mazluma yardım etmek için koşturur gayret ederse, ayakların kaydığı gün, Allah, o kimsenin ayaklarını kaydırmaz...” demiştir. *Ebu Nuaym, Hilyet’l-Evliya, 6/383*

Allah Resûlü, elinden geldiği halde mazluma yardım etmeyenleri de şöyle uyarmıştır: “Bir kul kabirde azaba maruz kalır ve niçin böyle bir azaba maruz kaldığını sorar. Kendisine, “Sen hem abdeste çok dikkat etmeden namaz kılıyordun **hem de bir mazlumu gördüğünde ona yardım etmiyordun.**” diye cevap verilir.” (*Münzirî, et-Tergîb ve’t-Terhîb, III/201; Heysemî, Zevaid, VII/270*)

Mazluma Sahip Çıkma, Kul Haklarındandır

Berâ İbn-i Âzib şöyle der: “Allah Resûlü, bize yedi şeyi emretti. “Hasta ziyareti, cenazeyi takip, hapsirana ‘Allah sana merhamet etsin’ demek, selamı almak/vermek, **mazluma yardım etmek**, davete icabet etmek ve yeminli kimsenin, yemininden kurtulmasını desteklemek.” *Buhari, Mezalim 5 (2445)* **Emredilen yedi vazifeden birisi, zulme maruz kalan kimseye yardım etmektir.**

Yine Allah Resûlü, sokakta oturmakta olan bir grupla karşılaşınca onları, insanların gelip geçtiği yolların üzerlerinde oturmaktan nehyetmiş, şayet orada bulunmak zorundalarsa da kendilerine şu üç vazifeyi tavsiye etmiştir: “Gideceği yeri bulamayanlara yol gösterin, selamı alıp verin, bir de **zulme maruz**

kalanlara yardımcı olun.” *Tirmizî, (2726); Müsned, (18569).* Efendimiz bir başka zamanda “...**Hak sahiplerinin, haklarını kolayca alamadığı bir toplumda hayır yoktur ve öyle bir millet iflah olmaz!**” buyurmuşlardır. (*İbn-i Mâce, Sadakât 17*)

Mazluma Yardım, Kardeşliğin de Şartlarındandır

Kur’an’ın beyanıyla “Müminler ancak kardeştir...”
Hucurât, 49/10 .

Allah Resûlü (s.a.s) de farklı zamanlarda kardeşlik hukuku üzerinde durmuş ve bunun temel kriterlerini belirlemiştir: “**Müslüman, Müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, haksızlık yapmaz ve onu zalime, düşmana teslim etmez. Yardıma muhtaç olduğunda onu yalnız bırakmaz ve ona hakaret etmez. Kişiye şer olarak kardeşini aşağılaması yeter. Bu esnada Allah Resûlü kalbine işaret ederek ‘İşte takva buradadır.’** buyurmuş, sonra da ‘**Müslüman’ın, Müslüman’a kanı, malı ve şahsiyeti haramdır!’** ikazında bulunmuştur.” *Buharî, Mezâlim 3 (2444); Müslim Birr 58 (2580)*

Allah Resûlü, burada “**Müslüman, Müslüman’ı zalime, düşmana teslim etmez. Yardıma muhtaç olduğunda onu yalnız bırakmaz.**” ifadeleriyle mazluma yardımın kardeşliğin şartı olduğunu açıkça belirtmektedir.

Hutbemizin başında okuduğumuz ayette ifade edildiği gibi Kur’an, gerçek müminlerin vasıflarını anlatırken: “**Onlar o kimselerdir ki zulme mâruz kaldıklarında yardımlaşıp haklarını alırlar.**” *Şûra*

Sûresi, 42/39 buyurarak, Müslüman toplumun zalimlere karşı daima dayanışma içinde hareket etmeleri gerektiğini ders verir.

Bir Müslüman, değil mümin kardeşine ya da insana, **herhangi bir canlıya dahi zulmedemez**. Bu konuda Allah Resûlü'nün, geçmiş ümmetlerden verdiği şu örnek çok manidardır: **“Bir kadın, eve hapsettiği (ölümüne sebep olduğu) bir kedi yüzünden cehenneme gitti**. Kediyi hapsederek yiyecek vermemiş, yeryüzünün haşeratından yemeye de salmamıştı.” *Buharî, Bed'ü'l-Halk 17*

Rabbimiz, mazlumun mağduriyetini seslendirip dile getirmesini meşru kılmış, hatta bunu bir nevi teşvik etmiştir: **“Allah, ağır ve inciten sözlerin açıktan söylenmesini hiç sevmez, ancak söyleyen zulme uğramışsa o başka**. Allah her şeyi hakkıyla işitir ve görür.” *Nisa, 4/148* Zira zulüm ve haksızlıktan canı yananların, zalimlerin zulümlerini dünya çapında ifşa etmeleri, insanları bilgilendirmeleri, tarihe not düşmeleri, ve haklarını aramaları günah değil bilakis bu mağdurların üzerine bir vecibedir. Falana-filana hınç, kin ve nefretin ifadesi olarak değil, mazlumların kurtuluşu ve ülkemizin geleceği için, şahit olduğumuz zulümleri herkese anlatmalıyız!..

Müjdeler olsun; maddi manevi desteğiyle mazlumun yanında yer alanlara ve sarsılmadan sabırla yollarına devam edenlere...